

LAPORJE



1.IV.2018 α Ω 14. ted.

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net

Spletna stran: <http://zupnija.laporje.si>

GSM/041/849 571

MAREC-SUŠEC. APRIL – MALI TRAVEN

29. VELIKI ČET= ZADNJA VEČERJA = 18.-

»TO JE MOJE TELO, KI SE DAJE ZA VAS.« »VZEMITE IN PIJTE IZ NJEGA VSI, TO JE KELIH MOJE KRVI NOVE IN VEČNE ZAVEZE, KI SE ZA VAS IN ZA VSE PRELIVA V ODPUŠČANJE GREHOV. TO DELAJTE V MOJ SPOMIN.«

30. VELIKI PET= JEZUSOVO TRPLJENJE IN SMRT = 18.-

»OČE OPROSTI JIM SAJ NE VEDO KAJ DELAJO!«
»ŽENA, GLEJ, TVOJ SIN! GLEJ, TVOJA MATI!«
»ŠE DANES BOŠ Z MENOJ V RAJU.« »MOJ BOG, MOJ BOG! ZAKAJ SI ME ZAPUSTIL?« »ŽEJEN SEM.« »KONČANO JE.«
»OČE, V TVOJE ROKE IZROČAM SVOJO DUŠO!«

31. VELIKA SOB= JEZUS JE V GROBU 7.-blag ognja,

BLAGOSLOV JEDI: Velikonočna jedila so podoba velikonočne večerje, ki jo je Jezus obhajal z učenci.

18.30.-VELIKONOČNA VIGILIJA

-Jožef, Helena, Karl Sagadin

1-VELIKONOČNA NED. -GOSPODOVO

VSTAJENJE= IRENA, AGAPA PROCESIJA 7.

Za farane, tudi za še nerojene, V zahvalo, Štefan Erker, 10.-Jožef Mohorko, Stanko Uršič, Ivan Košič, Alojz Matoš, Matilda Olup

2-VELIKONOČNI PON=RUDOLF 7.-po n. Brezmadežne

K=10.-Frančiška Kurnik, Marija, Milan Auer

3. VELIKONOČNI TOR 8.- v zahvalo USMILJENJU

4. VELIKONOČNA SRE. 18.-Elizabeta Fregl 8.dan

5. VELIK. ČET. 8.-Terezija, Jakob, Jožef Javernik obl.

6. VELIKONOČNI PET. 18.-duh.pok.Ivan Košič. FR.

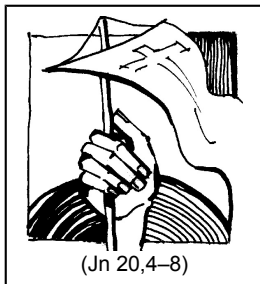
7- VELIKONOČNA SOB. Ž=17.-Matilda Korošec

8.-BELA NED. BOŽJE USMILJENJE. 7. Za žive in p farane, 10.-Jožef, Martina Berglez, Jožefa Korošec

ČLOVEK NE MORE TOLIKO GREŠITI, DA MU BOG NE BI MOGEL ali HOTEL ODPUSTITI!

GOSPOD, HVALA TI ZA TISTO, KAJ (SI "POZABIL" STORITI) NISI STORIL: KER NA NAŠO SREČO, NE MERIŠ Z NAŠIM METROM.

Vse, kar je Jezus Kristus živel in učil, se strne v dogajanje njegovega pasijona, trpljenja, s smrtjo in vstajenjem; torej v skrivnostnem dogajanju, ki ga imenujemo velikonočna (pashalna) skrivnost.



(Jn 20,4-8)

Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam,

vendar ni vstopil.

Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob.

Videl je povoje,

ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi,

vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit

na drugem mestu.

Tedaj je vstopil tudi

oni drugi učenec,

ki je prvi prišel h grobu;

in videl je in veroval.

BESEDA ŽIVEGA BOGA

n 20,1-

DOŽIVLJANJE KRISTUSOVEGA VSTAJENJA

Le očividec more tako pripovedovati, kot poroča evangelist Janez o vstajenju našega Gospoda. Tako živo, toplo človeško, obzirno in natančno. Bralec lahko jasno vidi vse osebe in stvari pred seboj, skoraj se jih lahko dotakne. **Marija Magdalena, nekdanja javna grešnica, velika spreobrnjenka, je po svojem srečanju s Kristusom vsa gorela za Odrešenika v svetostno prečiščeni ljubezni. Njeno življenje je imelo le en smisel in cilj: slediti Kristusu.**

Ko je vse Kristusa zapustilo in je na Kalvariji trpel svojo agonijo zavržen, zasramovan in osamljen, je poleg Kristusove matere in njene sorodnice Marije Kleopove stala pod križem tudi ona. Tako poroča isti evangelist Janez, ki je bil tudi sam navzoč pri Kristusovi smrti.

Marija Magdalena se je na veliki petek udeležila Jezusovega pogreba in potem se kar ni mogla ločiti od groba in je sedela nasproti grobu, kot to v svojem zapisu opisuje evangelist Matej. Z drugimi pobožnimi ženami je v soboto zvečer kupila dišav in na velikonočno jutro hotela Jezusa maziliti. Ko pa je videla, da je veliki predgrobni kamen odvaljen, je

stekla poročat apostolu Petru in Janezu. **Peter, prvak apostolov, je Kristusa v noči pred velikim petkom zatajil. Res se je hitro skesal, toda od bridkosti svoje velike nezvestobe in žalostnega Kristusovega konca si še vedno ni opomogel. Pogum mu je vlival Jezusov najljubši učenec**

DRUŽINA
KI
SKUPAJ
MOLI,
SKUPAJ
TUDI
OSTANE

Janez, ki je tudi v najtežjih urah Kristusu ohranil zvestobo.

Janez je bil mlad in lahkonog in tudi vest ga ni težila. Po oznanilu Marije Magdalene je bil brž pri grobu. Toda znal se je premagati. Počakal je glavarja Petra in v spoštovanju do Petrove avtoritete, ki mu je njegov greh ni odvezel, pustil, da je Peter prvi vstopil v grob.

Oba apostola sta videla, da je grob prazen, in sta verovala, čeprav še nista prav umela Jezusovega vstajenja. Gospod se je moral kasneje še nekajkrat prikazati in poslati Svetega Duha, da sta skupaj z ostalimi apostoli nato oznanjala vero v vstalega Zveličarja. Na tem oznanilu sloni tudi naša vera – danes, več kot dva tisoč let po velikih dogodkih našega odrešenja. Naj ta velikonočna svetloba s svojo močjo utrjuje našo vero, ki je nakrhana zaradi posvetnosti in brezbožnosti naših dni. Stanko Janežič, Slava Bogu – mir ljudem

Velika noč –

»Ko je življenje močnejše.«

Življenje je nad smrtjo, resnica nad lažjo, dobrotu nad zlom, pravičnost nad krivico. Je to v skladu z našimi življenjskimi izkušnjami? Običajno se zdi, da je ravno obratno.

Uveljavljajo se egoizem in izmikanje obveznostim, moč in komolčarstvo.

Zaostajajo vsi, ki se niso naučili uveljaviti, ki so od vsega začetka naredili

napake, ki jih ni bilo več mogoče popraviti. Ali pa so preprosto imeli smolo, ker so morda ob nepravem času bili na nepravem mestu.

Verovati v vstajenje pomeni: biti trdno prepričan, da obstaja za človeško življenje zadnja beseda, ki jo ima Bog. Bog izpolni naše življenje,

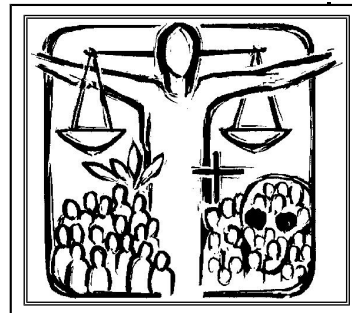
dokonča, kar je bilo začeto kot dobra možnost, a ni zaživel.

Vstajenje se ne zgodi le po smrti, ki zaznamuje konec našega zemeljskega življenja.

Vstajenje se veliko bolj dotika tudi vsakdanjih »malih smrti«: vse, kar ljudi ponižuje, kar jim jemlje upanje, kar jim omejuje njihovo osebno rast. Verjeti v vstajenje pomeni: zadnja beseda tako dolgo in izgovorjena, dokler ostaja upanje na spremembe, zaupanje v moč življenja, v druge ljudi, zaupanje v tistega, ki je vse poklical v življenje in vse »naredil dobro«

»Sredi življenja nas obdaja smrt.« Tako pravi neka pesem, ki ponazarja naše življenjsko izkustvo. Velika noč to postavi na glavo: »Sredi smrti nas obdaja življenje.« Vključimo to izkustvo vere v svoje vsakdanje življenje!

Po: Praznujemo cerkveno leto – Velika noč



PASIJON Po: M. Turnšek, Človek v troedinem objemu

Startno mesto tega velikonočnega izhoda je trpljenje, saj je trpljenje posledica greha, duhovne ujetosti, iz katere nas more rešiti samo Bog. Zato je tudi zelo logično, da je Bog želel biti najprej s človekom solidaren v trpljenju. Verjetno bi v svoji vsemogočnosti lahko izbral med neštetimi konkretnimi možnostmi načina odrešenja. **A zgodovinsko, dejansko se je odločil za pot trpljenja. Pri tem ostaja nikoli zadostno razvozlano vprašanje »Zakaj«. Zakaj prav po poti trpljenja?** Vedno znova je mogoče iskati odgovor le v smeri zaupanja Bogu, da je izbral pot, ki je za

človeka najprimernejša. Sam je hotel postati nam enak v vsem, razen v grehu, da bi se nam lažje približal in se tudi v posledicah greha z nami poistovetil ter tako premagal greh. Zanimivo je, da latinska beseda passio (trpljenje) nosi v svojem korenu tudi pomen strastnosti, ki je lahko pozitivna, v smislu velike angažiranosti, celo dokončne predanosti neki stvari, ali še boljše osebi iz ljubezni. **Zato bi lahko sklenili, da je Jezusov pasijon izraz skrajne (strastne) ljubezni Boga do človeka,** v Jezusu Kristusu pa tudi človeka do Boga. Ljubezni, ki gre do konca!

kjer sta dva ali več namenov, po tem namenu mašujejo tudi Minoriti na Ptujju in v Laporju v dneh skozi teden- PATER KOS MILAN 041260724

